

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.514
din data de 27.11.2012

Dosar nr.: 168/2012

Petiția nr.: 2245/08.05.2012

Petent: D A

Reclamat: R V G , V T , Facultatea de Matematică și Informatică a Universității București.

Obiect: Înregistrarea petentului ca absent la examen deși, era prezent. Refuzul oferirii unui răspuns la contestarea examenului.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. D A cu domiciliul în București, .

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. Facultatea de Matematică și Informatică a Universității București, cu sediul în București, Str. Academiei, Nr.14, Sector 1.

I.2.2. R V G , cu adresa de corespondență la Facultatea de Matematică și Informatică a Universității București, cu sediul în București, Str. Academiei, Nr.14, Sector 1.

I.2.3. V T , cu adresa de corespondență la Facultatea de Matematică și Informatică a Universității București, cu sediul în București, Str. Academiei, Nr.14, Sector 1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

Petentul susține faptul că a fost trecut absent la examenul de Criptografie și securitate din data de 08.05.2011, deși era prezent, iar în data de 31.05.2011 când s-a prezentat la examenul de restanță a primit un bilet cu subiectele destinate celor ce aveau un examen de mărire de notă, ale cărui cerințe nu erau clar formulate.

Petentul mai susține faptul că la un an de la depunerea contestației pentru corectarea lucrării, aceasta nu a fost soluționată.

III. Procedura de citare.

1. Părțile au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 2982/19.06.2012, prin care au fost informați de **excepția de necompetență materială** a CNCD, potrivit art.28 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, procedura de citare fiind astfel îndeplinită, conform dispozițiilor O.G. nr.137/2000, republicată.
2. La termenul de audieri din data de 28.06.2012, petentul a fost prezent, părțile reclamate au fost absente.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului.

1. Petentul susține faptul că se consideră discriminat pentru că a fost trecut absent la examenul de Criptografie și securitate din data de 08.05.2011, deși era prezent. În data de 31.05.2011 când s-a prezentat la examenul de restanță a primit un bilet cu subiecte destinate celor ce aveau examen de mărire de notă, ale cărui cerințe nu erau clar formulate.
2. Petentul se mai consideră discriminat și pentru faptul că la aproape un an de la data de 14.06.2011 când a depus contestație pentru recorectarea lucrării petentului din data de 31.05.2011 la examenul de Criptografie și securitate, această contestație nu a fost soluționată de către o comisie neutră.
5. Prin concluziile scrise depuse la dosar decătre petent susține că în cazul altor studenți nota îi s-a mărit pe loc cu câte 2 puncte.

Susținerile părții reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 2897/15.06.2012, de către părțile reclamate, susțin faptul că obiectul petiției nu intră sub incidența Ordonanței nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.
2. Părțile reclamate solicită admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, competența pentru soluționarea petiției revine Tribunalului București - Secția Contencios Administrativ și Fiscal.
3. Părțile reclamate susțin faptul că afirmațiile petentului sunt false și că sunt afirmații calomnioase fără să indice și fără să poată dovedi în ce au constat actele de discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține spre soluționare prezenta cauză ce privește un posibil comportament discriminatoriu al părților reclamate, comportament individualizat, conform celor expuse în cauză, prin faptul că a avut parte de un tratament diferit în ce privește dreptul de a participa în condiții de egalitate la un examen – acesta susține că deși a fost prezent, a fost trecut ca și absent, iar la examenul de restanță, a primit subiecte care erau concepute pentru cei care doreau mărire a notei primite inițial. De asemenea petentul se consideră

discriminat pentru faptul că nu i-a fost soluționată contestația depusă, în vederea recorectării lucrării ce face obiectul prezentei cauze.

2. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"*.

3. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricarui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

4. **OG nr.137/2000 republicată**, prevede la **art.1** că *"În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, (...), libera dezvoltare a personalității umane, reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege"*.

5. Corelativ prezentei spețe, Colegiul Director al CNCD are în vedere dispozițiile **art.2 alin.1** din **OG nr.137/2000 republicată**, ce cuprinde definiția generală a faptelor de discriminare, care prevede că *"Potrivit prezentei ordonanțe, prin **discriminare** se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice"*.

6. Față de obiectul petiției astfel precum aceasta a fost formulat, prin procedura de citare a părților, a fost invocată excepția de necompetență materială a Consiliului, conform **art.28** din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, față de aspectul ce privește nesoluționarea cererii de recorectare a lucrării petentului, în condițiile în care aceasta ar îndeplini specificul unei contestării în cadrul instanțelor de contencios administrativ, ceea ar ar excede competenței de soluționare a Consiliului, deferită prin dispozițiile **OG nr.137/2000, republicată**.

Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că *"(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi*

unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.”.

Astfel, conform **art.28 din Procedura** mai sus amintită, " *Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.*"

Ca atare, potrivit legii 554/2004, modificată și actualizată, la **articolul 1** din lege sunt precizate persoanele care pot beneficia de efectele pe care această lege le dispune. Astfel "(1) *Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. (2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.*", iar **art.2 alin.1 și 2 din lege** vine și specifică fiecare termen în parte folosit în art.1, respectiv cine poate întreprinde o acțiune în contencios, care sunt subiectele de drept împotriva cărora pot fi intentate asemenea căi de atac, obiectul unor asemenea căi de atac, ect. Parcurgând dispozițiile legii și având în vedere capătul de cerere ce privește **nesoluționarea cererii de recorectare** adresată de petent, Colegiul observă că acesta se încadrează în dispozițiile speciale și imperative ale legii contenciosului administrativ.

Relativ la prezentul capăt de cerere, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „**responsabil** cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al

răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-juridictional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra aspectelor care sunt vădit de competența puterii judecătorești, prin instanța de contencios administrativ

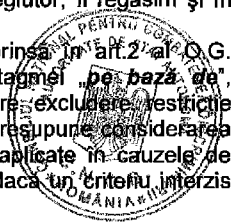
Față de obiectul petiției, astfel cum acesta este formulat, și față de excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată conform art.28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, Colegiul Director al CNCD reține că în ce privește prezentul capăt de cerere, nu pot fi aplicabile dispozițiile O.G. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nefiind competent a se pronunța asupra aspectelor ce privesc **nesoluționarea cererii de recorectare** adresată de petent.

În acest sens, Colegiul Director **admite excepția de necompetență materială** a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Cât privește **primul capăt de cerere – situația de la examenul de criptografie** – având în vedere dispozițiile OG nr.137/200, republicată, și cu precădere cele ale art.2 alin.1, definiția generală a faptelor de discriminare, Colegiul reiterează faptul că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un **criteriu interzis**. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe similare sau comparabile. Or, **discriminarea directă** presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o **legătură de cauzalitate** identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

Astfel, **natura discriminării**, sub aspectul ei **constitutiv**, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o **legătură de cauzalitate** între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocată în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul **discriminării indirecte**, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că **raportul de cauzalitate este indirect**, și cu atât mai mult în cazul **hărțuirii**, așa cum este reglementată în art.2 alin.5. În cazul hărțuirii, **raportul de cauzalitate este direct**, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiutor, în speță. Același raționament, față de formularea dată de legiutor, îl regăsim și în privința faptei de încălcare a dreptului la demnitate.

Acestă **legătură de cauzalitate** reiese din definiția cuprinsă în art.2 alin.1 O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei **„pe bază de”**, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, **„pe bază de...”**. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (**tratamentul diferențiat**) și impun a analiza dacă un **criteriu interzis**

(origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.) invocat de către reclamant (**petent**), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (**reclamatului**).

Analiza raportului de cauzalitate, pe lângă reținerea faptei ca și discriminare, ne permite și individualizarea sancțiunii contravenționale, sub aspectul aplicării sancțiunii între limitele prevăzute de lege, în funcție de **forma de vinovăție**. După cum am reținut, raportul de cauzalitate dintre faptă și criteriu poate fi direct sau indirect, fapt ce conduce la reținerea formelor de vinovăție prevăzute de legea penală, intenția și culpa.

Prin urmare, legiuitorul a prevăzut formele de vinovăție prin folosirea unor termeni precum *scop, efect, orice comportament sau vizează*.

Cât privește **comparabilitatea** situațiilor sau a persoanelor, jurisprudența CEDO, legat de art.14 din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "*trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*".

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, *principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv*.

Porbind de la definiția generală a discriminării, art.2 alin.1 din ordonanță, **discriminarea directă**, pentru a reține existența unei fapte de discriminare, trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: Existența unui **tratament diferențiat** manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; Existența unui **criteriu de discriminare**, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; **Tratamentul diferențiat să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; Existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile, conform art.1 alin.3 din ordonanță; Existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare.**

Față de cele expuse, cu privire la îndeplinirea condițiilor art.2 alin.1, și având în vedere fapta ce face obiectul prezentului capăt de cerere, Colegiul Director al CNCND nu poate reține existența unui criteriu anume de discriminare, astfel precum acesta este precizat în lege, ori chiar dacă în ce privește celelalte condiții ale faptelor de discriminare, ar putea exista elemente care să condcă la reținerea acestora, Colegiul consideră că **nu poate reține existența unei fapte de discriminare**, față de lipsa elementului esențial al acestora, respectiv lipsa criteriului de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, **republicată, cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. În ce privește nesoluționarea cererii de recorectare, admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. În ce privește situația de la examenul de criptografie, nu sunt fapte de discriminare, potrivit art 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărării se va transmite

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA - Membru

ANAMARIA PANFILE - Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul director al CNCD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

